

**Legatio Marchionis Lavardini Romam, Ejusquè Cum
Romano Pontifice Innocentio Undecimo Dissidium**

Sfondrati, Celestino

[S.l.], 1688

14. An verum sit, Lavardinum verbis Bullæ comprehensum non esse?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62944](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62944)

Rex Galliae pollicitus, se aliorum Principum exemplis imitandis non ultimum fore, ubi denique alij Reges Asylo cessere; merito visum est Pontifici, non amplius cessandum. Expectavit ergo aetatem, ut meteret. Quid potuit à Pontifice aut prudentius, aut humanius fieri?

XIV. *Nonò.* (a) *Verbis*, inquit Anonymus, *generalibus non comprehenduntur persona notâ speciali digna, quales sunt Principum Legati: non potuit ergo Lavardinus ex verbis Bullae pro excommunicato haberi. Imò nec dici quidem potest, Lavardinum casum Bullae incurrisse, quippe vim nullam adhibuit, nec cursum Justitiae impedivit.*

R. Oportet ab hoc Lavardini Advocato Bullam Innocentij, ne quidem lectam fuisse, alioquin nunquam hæc scriberet tam adversa veritati. Renovat Innocentius Julij III. Pij IV. Gregorij XIII. Diplomata, & illa verbatim recitat; at in illis expressa fit Legatorum mentio; qui ergo dici potest Bullam Innocentij nihil de Legatis loqui? Deinde in Bulla

(a) *Fol. 4.*

Inno-

Innocentij hæc clausula adjungitur, videlicet: *Omnes quâcunq; dignitate & auctoritate tam Ecclesiasticâ, quàm seculari præfulgentes, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa & individua mentio faciendâ esset.* Quæ verba ex omnium Juris-Consultorum sententia æquivalent expressioni individua: tantumq; operantur, quantum si Lavardini nomen in Bulla recitatum esset; demonstrant enim enim Pontificis voluntatem. Et quamvis hæc omnia non essent, quis nescit sacro Cardinalium Collegio, omnibusque Romæ Prælati ex parte Pontificis denuntiatum esse; caverent, ne Lavardino sociarentur, quippe sacris interdicto; imò ipse Lavardinus à Renuccio Cardinali de voluntate Summi Pontificis monitus est: actum maximè, cum Clericis Lateranensis Ecclesiæ indictum, ut si Lavardinus Divinis officiis assisteret, quæ in honorem sanctæ Lucie peraguntur, continuo sacra cantumq; abrumperent, ut fieri solet, cum adstant palàm excommunicati; quid ergo amplius fieri potuit, ut

ut constaret Pontificio Diplomate Lavardinum comprehendi? sed piget tam claris immorari, & misereor Lavardini tam infelici Advocato nixi, & tam absurda narrante. Paria sunt, quæ dicit, *denon impedito Justitiæ cursu nullaq; vi adhibita.* Nam quàm verum id sit, satis intelligas ex ijs, quæ de ingressu Lavardini jam suprâ recensui, & quæ quotidie geruntur, Româ fremente, ac Pontificis moderationem contra tot insultus demirante.

XV. *Decimo. (a) At Sixtus V. quamvis Inre Asyli Legatos prohibuerit, non tamen adjunxit pœnam excommunicationis, imò sustulit à suis Antecessoribus jam latam.*

R. Non sequitur, ut quod unus Pontifex omisit, alius quoq; omittere debeat. Quàm multa à Ludovico Rege (qui modò Galliarum potitur) confecta sunt, ejus majoribus planè intentata? ergo omnibus rebus sua ætas & maturitas est: alioquin quantum Principibus orium &

steri-

(a) *Fol. 4.*